

Het Wetenschappelijk Congres 1984 van het Nederlands Huisartsen Genootschap zal plaatsvinden op 16 en 17 november 1984 in Apeldoorn.

Het congres zal zijn gewijd aan het onderwerp *Samenwerking huisarts-internist*. De organisatie geschiedt met medewerking van twee leden van de Nederlandse Internisten Vereniging, die op verzoek van het NHG zitting zullen nemen in de Congrescommissie. De Congrescommissie is zeer verheugd over deze ontwikkeling en vertrouwt er op, dat hierdoor een optimale voorbereiding van het congres gewaarborgd zal zijn.

Tijdens het congres kunnen voordrachten gehouden worden over het congres-thema, terwijl tevens de mogelijkheid bestaat tot het verzorgen van kleinere bijeenkomsten zoals workshops. Belangstellenden kunnen zich aanmelden bij de Congrescommissie van het NHG. Aanmeldingen dienen plaats te vinden vóór 1 februari 1984, terwijl de commissie medio april in het bezit dient te zijn van meer gedetailleerde informatie over de geplande bijdrage.

Reacties gaarne naar het NHG-bureau, Burg. Reigerstraat 87, 3581 KP Utrecht; telefoon 030-516741.

Vervolg Ingezonden

ment voortgang zullen vinden. Als huisartsen moeten we dan rond de tafel gaan zitten met de collegae die een dergelijk programma entameren om op die manier de huisartsgeneeskundige inbreng te waarborgen. Wellicht verdient het aanbeveling om binnen de eigen beroepsgroep de rol van de huisarts in deze screeningsprogramma's beter te profileren.

Dr. G. R. Hoekstra

¹ Wilson JMG, Jungner G. Principles and practice of screening for disease. Public Health Papers. Geneva: World Health Organization, 1968.

² Dool CWA van den. Surveillance van risicogroepen; anticiperende geneeskunde. Huisarts en Wetenschap 1970; 13: 59-62.

³ Lonstein JE. Screening for spinal deformities in Minnesota schools. Clin Orthop 1977; 126: 33-42.

⁴ Leaver JM, Alvik A, Warren MD. Prescriptive screening for adolescent idiopathic scoliosis: A review of the evidence. Int J Epidemiol 1982; 11: 101-11.

Nieuw te registreren ziekten

Hondebeet.

Hoeveel honden „hebben” we in Nederland? Uit *tabel 1* blijkt een en ander. Wij willen deze keer uw aandacht niet vragen voor de zoönotische aspecten van het houden van huisdieren en honden in het bijzonder, maar berichten u dat wij onze peilstation-collegae zullen vragen op te geven hoeveel huisdierenbeten zij in 1984 voor onderzoek en behandeling op het spreekuur zien. Ook naar de door de arts toegepaste therapie wordt gevraagd. Wij stellen de volgende *case-definition* voor:

„Een beet van een huisdier (hond, kat of ander huisdier) waarbij de continuïteit van de huid wordt verbroken en waarvoor huisartsen-hulp wordt ingeroepen”.

Condylomata acuminata

Ons inzicht in het vóórkomen van condylomata acuminata (de door het genitaal papilloma-virus veroorzaakte, zonder hyperkeratose, zich (snel) ontwikkelende, bloemkoolachtige „spitse” genitale wratten) is voor de Nederlandse situatie fragmentarisch. Gegevens uit de Verenigde Staten leren ons dat aldaar in de afgelopen jaren een zeer sterke toename van deze vooral via geslachtsverkeer overgedragen infectieuze aandoening plaatsvond.

Het aantal consultaties voor deze aandoening steeg in de periode 1966-1981 met ruim 45 procent! De National Disease and Therapeutic Index vermeldt dat het aantal raadplegingen steeg van 169.000 in 1966 tot 946.000 in 1981. Het aantal bezoeken aan artsen in verband met genitale herpes bedroeg in die periode 295.000: er werden in 1981 ruim drie maal zoveel bezoeken voor condylomata acuminata afgelegd dan voor herpes genitalis. Een meerderheid (circa 60 procent) van patiënten bestaat uit vrouwen.

Zoals met vrijwel alle seksueel overdraagbare aandoeningen het geval is, komen de meeste gevallen voor in de leeftijdsklasse 15-29 jaar, met een top in de groep van 20-24-jarigen. Uit een be-

perkt onderzoek door de Centers for Disease Control blijkt, dat per 100 mannelijke bezoekers aan een geslachtsziektenpolikliniek 4,3 maal condylomata acuminata werd gediagnostiseerd, tegen 3,4 maal genitale herpes en 24 gevallen van gonorrhoe. Voor vrouwen waren deze getallen respectievelijk 4, 2, 1 en 23,5.

Onze kennis over de epidemiologie, microbiologie en complicaties van condylomata acuminata is beperkt. Deze wratten hebben de neiging om na therapie terug te keren. Kleine condylomata acuminata veroorzaken nogal eens (in dit geval: organisch bepaalde) dyspareunie en pijn in het rectumgebied. Grote condylomata acuminata veroorzaken nogal eens tenesmus. Ook kan connatale besmetting van de neonatus plaats vinden. Naar men aanneemt kan een dergelijke connatale besmetting aanleiding geven tot papillomatose van de larynx. Onduidelijk is het verband tussen condylomata acuminata en neoplasmata in de regio genitalis (cervix dysplasie?).

De sterke toename van condylomata acuminata kan samenhangen met de sterke toename van de „overige” seksueel overdraagbare aandoeningen in de periode 1966-1980. Het kan ook zijn dat de sterkere toename van condylomata acuminata gerelateerd is aan veranderingen in het seksuele gedrag.

De therapie van condylomata acuminata is moeilijk, tijdrovend en slechts marginaal effectief. Het leek ons interessant het voorkomen van deze seksueel overdraagbare aandoening na te gaan in Rotterdam door de huisartsen-peilstations en de Rotterdamse dermatologen te verzoeken de (nieuwe) gevallen van condylomata acuminata, voorlopig alleen voor 1984, aan ons te melden.

Mazelen

In een van de vorige afleveringen van deze notities (Huisarts en Wetenschap 1983; 26: 306-7) bespraken wij het relatief zeldzame voorkomen van mazelen in Rotterdam. In de *figuur* wordt het „verdwijnen” van mazelen in Rotterdam – na de introductie van de vaccinaties – nog eens in beeld gebracht.

Af en toe komen wij schoolepidemietjes op het spoor die het bovenstaande enigszins illustreren. Zo vond in het af-

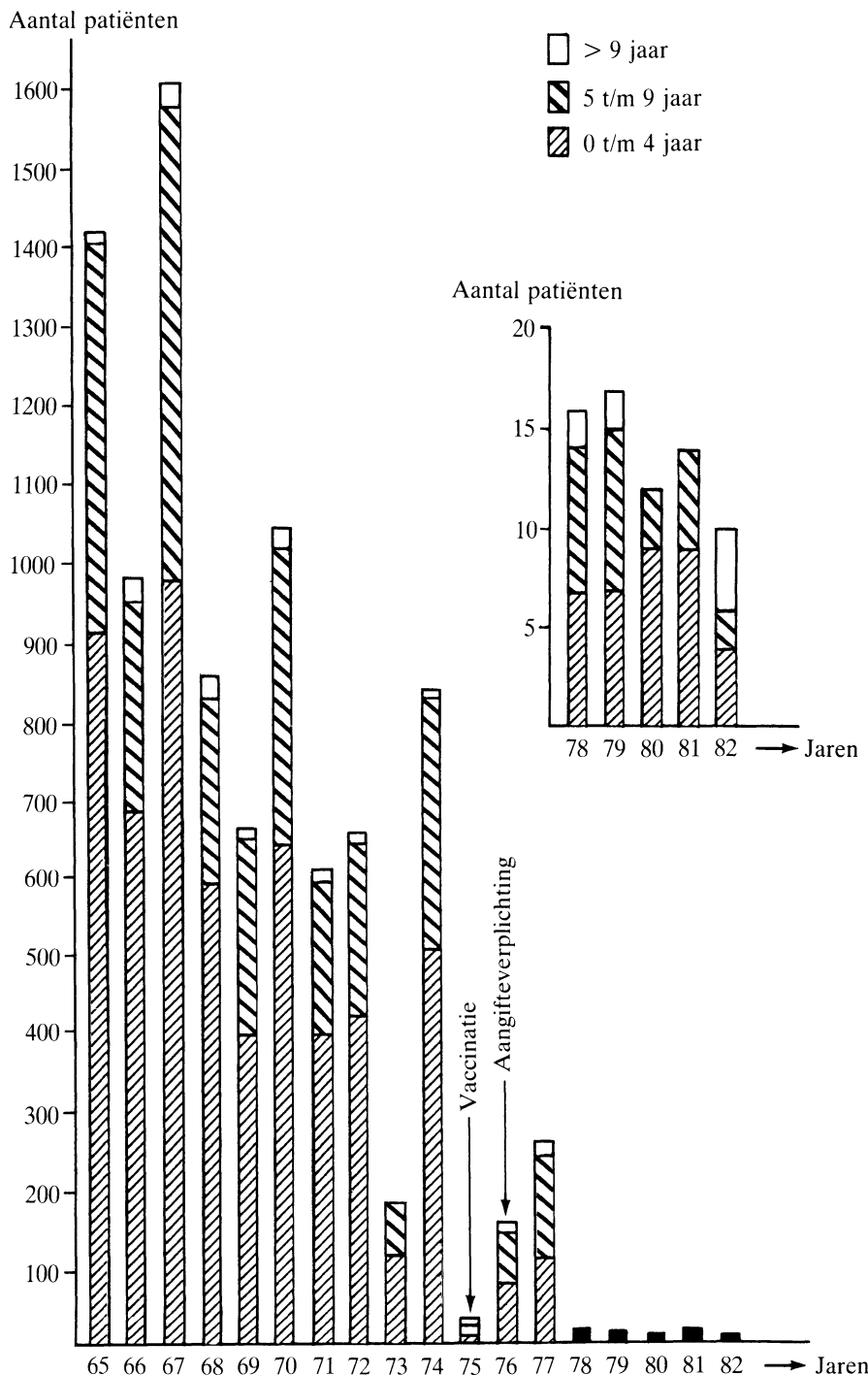
* Ontleend aan Epidemiologisch Bulletin 1983; 18(1), samengesteld door Prof. dr. J. Huisman, hoofd afdeling Infectieziekten en Tropische Hygiëne, GG & GD Rotterdam.

Tabel 1. Honden en katten in een aantal landen.

Landen	Aantallen in miljoenen			Ratio		% gezinnen met	
	mens	hond	kat	hond/mens	kat/mens	hond	kat
VS	207	33,4	33,6	1/6 ,2	1/6 ,2	38	23
Frankrijk	51	7,5	7,2	1/6 ,8	1/7 ,1	31	24
UK	55	5,8	4,5	1/9 ,4	1/12,4	27	17
Italië	54	3,9	4,4	1/13,9	1/12,3	20	19
BRD	61	2,4	2,3	1/25,2	1/26,5	9	7
België	9	1,0	1,1	1/8 ,8	1/8 ,6	27	21
Nederland	12	0,9	0,8	1/12,6	1/15,1	20	14

Bron: Tijdschr Diergeneeskd 1977; 102: 992.

Figuur. Mazelen in Rotterdam, 1965-1982. Gegevens peilstations.

Huisarts en Wetenschap 1984; 27

gelopen halfjaar op een school waarvan een groot deel van de kinderen, onder meer om godsdienstige redenen, niet tegen mazelen was geïmmuniseerd, introductie van mazelenvirus plaats. Niet opgehelderd werd de wijze waarop het indexgeval mazelen acquireerde; wél is bekend dat in deze godsdienstige groeperingen thans ook landelijk veel mazelen voorkomt.

Om een zeker inzicht te verwerven in de mate waarin het mazelenvirus om zich heen greep, werd kort na de grote vakantie aan de ouders van de kinderen een enquêteformulier gezonden. Hierin werd onder meer gevraagd naar het doormaken van mazelen in de periode vanaf 1 januari 1983 tot de grote vakantie, naar de leeftijd van het kind, de vaccinatiestatus en of het kind al eens mazelen doormaakte. In totaal werden de ouders van 171 kinderen aangeschreven en van 157 ouders (86 procent) werd antwoord ontvangen; een uitstekende medewerking, waarvoor onze hartelijke dank.

In totaal werden 69 gevallen van mazelen gemeld op een totaal van 171 kinderen. Als we de gevaccineerde kinderen (20), degenen die de ziekte eerder in hun leven doormaakten (24), en twee kinderen van wie het gegeven onbekend was, in mindering brengen op het aantal potentie gevoeligen, dan resteren er 125 kinderen die voor mazelen gevoelig waren. Er ontwikkelde zich bij 69 kinderen mazelen. Als wij aannemen dat de school de enige infectiebron vormde (hetgeen overigens niet zeker is), dan bedraagt de *attack-rate* 55 procent. De leeftijdverdeling van de kinderen met mazelen is weergegeven in tabel 2.

Tabel 2. Geboortejaren van 69 kinderen met mazelen op een lagere school te Rotterdam, periode 1 januari-1 juli 1983.

Geboortjaar	Aantal
1971	7
1971	9
1973	7
1974	14
1975	14
1976	11
1977	7
1978	-

Voor zover ons bekend, zijn in deze groep geen ernstige complicaties van de ziekte opgetreden. Een (beperkt) aantal gevallen werd serologisch bewezen (IgM ten opzichte van morbilli).